

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: M. C.

proti

žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2023 č. j. MSK 62002/2023, o přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž podle § 90 odst. 4 bylo k odvolání žalobce rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 2. 2. 2023 č. j. SMO/074295/23/DSČ/Var ve věci přestupků podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) ve výrokové části označené I., tj. ve věci přestupku ze dne 3. 5. 2021 zrušeno a řízení zastaveno a dále bylo rozhodnutí správního orgánu I. stupně změněno, a to tak, že identifikace účastníka řízení – žalobce byla doplněna o datum narození 18. 7. 1967 a ve zbytku bylo podle § 90 odst. 5 správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

2. Žalobce namítal, že došlo k porušení práva na vedení společného řízení. Tvrdil, že dle pravomocných výroků rozhodnutí správních orgánů se dopustil dvou skutků, které však nebyly projednány ve společném řízení. Jednak se dopustil přestupku dne 29. 7. 2021 dle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu (přestupek spočíval v nesprávném parkování), přičemž o tomto přestupku bylo rozhodnuto Magistrátem města Ostravy dne 2. 2. 2023 pod č. j. SMO/074295/23/DSČ/Var. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 62002/2023, které nabylo právní moci 21. 6. 2023. Řízení o tomto přestupku bylo zahájeno 25. 5. 2022 doručením příkazu. Dále se dopustil přestupku dle § 125f odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu 21. 6. 2021 (přestupek spočíval v telefonování za jízdy), přičemž o tomto přestupku bylo rozhodnuto Magistrátem města Ostravy 25. 10. 2021 č. j. SMO/678277/21/DSČ/Klu. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného č. j. MSK 151013/2021, které nabylo právní moci 28. 1. 2022. Řízení v označené věci bylo zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku 6. 8. 2021. Žalobce odkázal na ust. § 88 odst. 1 a odst. 3 zákona o přestupku a konstatoval, že prvý z přestupků byl spáchán 21. 6. 2021, druhý 29. 7. 2021. Řízení o prvním přestupku bylo zahájeno 6. 8. 2021, o druhém 25. 5. 2022. Tedy ani jeden přestupek nebyl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku. I tato podmínka pro projednání ve společném řízení dle § 88 odst. 3 zákona o přestupcích byla splněna. Toho si byly správní orgány dobře vědomy, neboť po určitou dobu vedly o přestupcích společné řízení. Z ne zcela pochopitelného důvodu však přestupek ze dne 21. 6. 2021 vyloučily k projednání v samostatném řízení. Bylo však povinností správních orgánů uplatnit absorpční zásadu ve vztahu ke správním trestům a k nákladům řízení. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 2. 2. 2023 č. j. SMO/074295/23/DSČ/Var byl uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč a povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Dále mu byl uložen správní trest pokuty, a to ve výši 2 000 Kč rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 25. 10. 2021 č. j. SMO/678277/21/DSČ/Klu a dále povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. U obou přestupků je horní hranice pokuty 2 500 Kč, náklady řízení by byly uloženy jen jedny, byly-li by přestupky projednány ve společném řízení. Takto však musí platit pokuty v celkové výši 3 500 Kč a náklady řízení v celkové výši 2 000 Kč. Žalobce dále odkázal na § 37 písm. b) a § 41 odst. 1 zákona o přestupcích, z nichž vyplývá, že nerozhoduje-li správní orgán o dvou skutcích ve společném řízení, ač bylo právo na vedení společného řízení dáno, je povinen reflektovat dříve uložený správní trest. Za tím účelem může dokonce upustit od potrestání. Rovněž není možné, aby správní orgán požadoval dvojí náhradu nákladů řízení, protože dle zákona je povinen vést společné řízení. Správní orgány však jednaly, jakoby žádný jiný správní trest za přestupek, u něž bylo dáno právo na projednání ve společném řízení, mu nebyl uložen. Samostatně uložený trest nijak nezohlednily a naúčtovaly mu dvojí náklady řízení. Tím nedostály absorpční zásadě, čímž byl zkrácen na svých právech.
3. Žalobce dále namítal, že dopravní značení bylo zmatečné. Správním orgánům vytkl, že se nevypořádaly přesvědčivě s jeho námitkou obsaženou v odvolání a neprovedly řádnou, přezkoumatelnou úvahu nad režimem, vyplývajícím z dopravního značení v úseku komunikace, ve kterém mělo parkovat jeho vozidlo. Dopravní značení je v předmětném úseku komunikace zmatečné a nejednoznačné. Vedle sebe jsou totiž umístěny dvě různé dopravní značky, upravující právo k parkování odlišně. Poukázal na to, že ve věci bylo nesporné, že je držitelem parkovací karty R. A. Parkování je upraveno dopravní značkou IP 12 „Vyhrazené parkoviště“ s dodatkovou tabulkou „Stání pro držitele parkovací karty R. A“ a dodatkovou tabulkou „Prac. dny 7:00-20:00 h“ a dále dopravní značkou IP 13b „Parkoviště

s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „Max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7:00-20:00 h.“. K jeho námitce se žalovaný vyjádřil stroze tak, že v tom rozpor neshledává, resp. že mu není kladeno k tíži neoprávněné stání s vozidlem na vyhrazeném parkovišti, ale stání s vozidlem, které jeho řidič neoznačil parkovacím kotoučem, ač mu to přikazovalo dopravní značení. Tato úvaha žalovaného dle žalobce není řádnou a přezkoumatelnou správní úvahou nad tím, kterou z dopravních značek měl řidič povinnost se řídit. Poznamenal, že žalovanému je sice nutné přisvědčit v tom, že mu není kladeno za vinu neoprávněné stání na vyhrazeném parkovišti, ale stání bez parkovacího kotouče, avšak není zřejmé, zda se tato povinnost na něho (resp. na daný úsek komunikace) vůbec vztahovala. Z právní zásady in dubio pro libertate a in dubio mitius vyplývá, že existují-li dva srovnatelné výklady práva, je nutné volit ten, který je pro obviněného příznivější. Rozhodnutí žalovaného absentuje správní úvaha o tom, jaká úprava stání v daném místě vůbec platila, rozhodnutí nevypovídá přesvědčivě a přezkoumatelně jeho odvolací námitku a trestá jej za porušení dopravní značky, kterou neměl povinnost se řídit, neboť se řídil druhou dopravní značkou v souladu se zásadou in dubio pro libertate.

4. Žalobce dále namítal, že nebyla prokázána doba stání. Správní orgány jej uznaly vinným proto, že jím provozované vozidlo stálo v době od 8:45 – 8:55 hodin na parkovišti v ulici Ahepjukova v Ostravě. Dle žalobce správní orgány však neprokázaly, že vozidlo v daném místě stálo právě v uvedené době. Fotografie totiž nejsou označeny časem jejich pořízení a čas, kdy vozidlo mělo na daném místě stát, jakož i doba, po kterou mělo na místě stát, se tak podává toliko z oznámení přestupku, které jako důkaz o čase spáchání přestupku nemůže posloužit. Dopravní značení přitom dle dodatkové tabulky, platí v místě jen po určitou část dne. Správní orgány založily dokazování času spáchání přestupku na oznámení přestupku a upozornění nepřítomného řidiče. V obou případech jde tedy o jednostranný, písemný záznam strážníků obecní policie. Tvrdil, že případy, kdy mají policisté nesprávně nařízený čas či tento nesprávně zaznamenají, jsou notorií.
5. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. krajský soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Ze správních spisů byly zjištěny následující skutečnosti. Řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, který byl spáchán 21. 6. 2021, bylo zahájeno dne 6. 8. 2021, kdy bylo žalobci doručeno oznámení o zahájení řízení spolu s předvoláním k ústnímu jednání ze dne 4. 8. 2021. O uvedeném přestupku bylo rozhodnuto Magistrátem města Ostravy 25. 10. 2021 č. j. SMO/678277/21/DSČ/Klu. Odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 1. 2022 č. j. MSK 151013/2021. Co se týká přestupku ze dne 29. 7. 2021 podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (přestupek v nyní posuzované věci), je součástí správního spisu oznámení přestupku č. j. SMO/507005/21/MP/Kol, z něhož vyplývá, že hlídkou Městské policie Ostrava bylo zjištěno, že dne 29. 7. 2021 v 8:45 – 8:55 hodin porušil nezjištěný řidič motorovým vozidlem registrační značky X pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v místě činu v Ostravě na ulici Ahepjukova 2791/21 nerespektoval svislé dopravní značení „IP 13b“ – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „E 13“ – „Max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7:00 – 20:00 h.“, doplněnou o dodatkovou tabulku

„E 8d“ – „Úsek platnosti 50 m vlevo“, doplněné vodorovným dopravním značením „V 10g“ „Omezené stání“ a v působnosti tohoto dopravního značení stál bez viditelně umístěného parkovacího kotouče ve vozidle, přičemž dopravní značka označuje parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Součástí spisové dokumentace je rovněž fotodokumentace pořízená na místě, zachycující vozidlo tovární značky Citroën bílé barvy, registrační značky X stojící na vodorovném dopravním značení „V 10g“ „Omezené stání“. Vozidlo stojí na druhém místě vlevo od svislého dopravního značení „IP 13b“ – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „E 13“ – „Max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7:00 – 20:00 h.“ ve směru dodatkové tabulky „E 8d“ – „Úsek platnosti 50 m vlevo“. Parkoviště je převážně vyhrazené pro vozidla pro držitele parkovacích karet R, A, prac. dny 7:00 – 20:00 h. Svislé dopravní značení „IP 12“ – „Vyhrazené parkoviště“ je umístěno na vjezdech tohoto parkoviště. Předmětné dopravní značení „IP 13b“ – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „E 13“ – „Max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7:00 – 20:00 h.“ doplněné o dodatkovou tabulku „E 8d“ – „Úsek platnosti 50 m vlevo“ a vodorovné dopravní značení „V 10g“ – „Omezené stání“, je situováno uvnitř parkoviště, v zadní části u ulice Novinářská. Ze správního spisu dále plyne, že usnesením č. j. SMO/009965/22/DSČ/Jav ze dne 6. 1. 2022 bylo zastaveno řízení ve věci obviněného řidiče vozidla M. C., nar. X, bytem S. 395, B. tím, že dne 29. 7. 2021 jako řidič s motorovým vozidlem tovární značky Citroën, RZ X, v Ostravě na ulici Ahejdukova 2791/21, nerespektoval dopravní značení „IP 13b“ – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou „E 13“ – „Max. doba parkování 2 hod., prac. dny 7:00 – 20:00 hod.“ a s dodatkovou tabulkou „E 8d“ – „Úsek platnosti 50 m vlevo“ doplněné vodorovným značením „V 10g“ – „Časově omezené stání“ tím, že v době nejméně 8:45 – 8:55 hodin uvedeným vozidlem stál v působnosti tohoto dopravního značení, aniž při začátku stání ve vozidle viditelně umístil parkovací kotouč s nastavenou dobou začátku stání a z nedbalosti tak porušit § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ve smyslu § 86 odst. 1 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky zastaveno, neboť spáchání skutku, o němž se vedlo řízení, nebylo obviněnému prokázáno a správní orgán nebyl schopen hodnověrně prokázat, že se M. C. výše uvedeného přestupku jako řidič dopustil. Uvedené usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče ze dne 6. 1. 2022 č. j. SMO/009965/22/DSČ/Jav nabylo právní moci 18. 3. 2022.

7. Podle ust. § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, ve společném řízení se neprojedná přestupek, který byl spáchán po zahájení řízení o jiném přestupku.
8. K námitce žalobce o porušení práva na vedení společného řízení, soud na tomto místě činí závěr, že za situace, kdy řízení o přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, spáchaného dne 21. 6. 2021, bylo zahájeno 6. 8. 2021 a pravomocně bylo ukončeno 28. 1. 2022 a přestupek spočívající ve stání vozidla registrační značky X bez viditelně umístěného parkovacího kotouče ve vozidle na parkovišti, na kterém řidič musel při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, se stal přestupkem provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu až dne 18. 3. 2022, kdy nabylo právní moci výše citované usnesení o zastavení řízení o přestupku řidiče, souhlasí soud s názorem žalovaného, že označené přestupky nemohly být projednány ve společném řízení, neboť to nebylo fakticky ani právně možné. Jinými slovy,

řízení o přestupku ze dne 21. 6. 2021, o němž bylo řízení zahájeno 6. 8. 2021, bylo pravomocně ukončeno již dne 28. 1. 2022, zatímco skutek ze dne 21. 6. 2021 – stání vozidla na parkovišti bez viditelně umístěného parkovacího kotouče ve vozidle se stal přestupkem provozovatele podle § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu až po tomto pravomocně skončeném řízení, a to dnem 18. 3. 2022. Námitka žalobce o porušení práva na vedení společného řízení tak není důvodná.

9. Podle ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, příp. i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.
10. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, provozovatel vozidla se dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.
11. Soud zastává názor, že v daném případě správní orgány posoudily oznámení přestupku, fotodokumentaci a informaci z Centrálního registru vozidel, v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu. V přezkoumávané věci podklady pro rozhodnutí tvořily ucelený důkazní rámec a správní orgán I. stupně provedl dostatečné dokazování a vyhověl tak požadavku, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 a § 3 správního řádu. Další důkazy nebylo třeba provádět. Námitka žalobce, že doba stání nebyla prokázána, je v rozporu s provedenými důkazy a jeho tvrzení, že případy, kdy mají policisté nesprávně nařízený čas, či tento nesprávně zaznamenávají, jsou již notorietou, je ničím nepodloženou spekulací. Žalobce žádnou skutkovou verzi správním orgánům nepředložil a ani neoznačil žádné důkazy zpochybňující prokázaný skutkový stav. Z fotodokumentace jednoznačně plyne, že na viditelných místech ve vozidle není umístěn parkovací kotouč, přičemž svislé dopravní značení „IP 13b“ – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ (příloha č. 5 vyhl. č. 294/2015 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích), označuje parkoviště, na kterém řidič musí při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Místo, na kterém stálo vozidlo žalobce je současně označeno vodorovnou dopravní značkou „V 10g“ – „Omezené stání“. V úseku označeném touto značkou je stání dovoleno za podmínek stanovených svislou dopravní značkou (viz příloha č. 8 k vyhl. č. 294/2015 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Soud souhlasí s názorem žalovaného, že parkovací místo, na kterém stálo vozidlo žalobce, tedy bylo vyňato z působnosti svislé dopravní značky vymezující parkoviště vyhrazené pro držitele parkovacích karet a bylo tam dovoleno stání, avšak pouze těch vozidel, ve kterých byl viditelně umístěn parkovací kotouč s nastavenou dobou začátku stání. Povinnost označit vozidlo parkovacím kotoučem měl na daném místě každý řidič, bez ohledu na to, zda byl držitelem parkovací karty či nikoliv. Tvrzení žalobce, že byl držitelem parkovací karty, je tedy nerozhodné. Soud nesouhlasí ani s tvrzením žalobce, že svislé dopravní značky jsou umístěny vedle sebe. Toto tvrzení je v rozporu s fotodokumentací, z níž je zřejmé, že dopravní značka označující parkoviště vyhrazené pro držitele parkovacích karet, se nacházela vedle pravého jízdního pruhu ve směru jízdy. Dopravní značka označující parkoviště s parkovacím kotoučem „IP 13b“ byla umístěna před kolmým parkovacím stáním. Námitce žalobce o zmatečnosti dopravního značení nelze přisvědčit.

12. Ze všech uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto byla v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.
13. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 29.02.2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně